

Hvis der ikke bagved laa Tanken om en Revision af den kommunale Beskatning, vilde det sige, at vi beholdt den kommunale Beskatning, som vi har, og det vilde altsaa sige, at saa stod vi med et fjerde Beskatningsgrundlag — jeg har nævnt tre for faste Ejendomme —, nemlig den nuværende Ejendomsskyld til Amt og Sognekommune, hvis vi ikke kommer til en Forandring af den næste Aar. Nu er det vel almindelig bekendt — i alt Fald foreligger der Udtalelser fra førende Folk paa dette Omraade derom —, at vi til næste Aar vil faa en ny Ejendomsskyld, det vil sige, at her lader man være at skille Jord og Bygninger ad, men hvis dette er den eneste Vej til at faa lige Skat paa lige Jord i Statsbeskatningen, hvorledes kan det saa være, at man lader være med det i den kommunale Beskatning? Og saa møder man oven i Købet dér, saa vidt jeg ved, med et nyt Fradrag. Det vil sige, at vi staaar her paa det fjerde eller femte Grundlag. Og jeg ved ikke bedre, end at der synes med Tanken om, at visse af de Afgifter, som Talen er om i den kommunale Beskatning, kan blive lagt over som en fikseret Grundbyrde. Selv om alt det andet fik Lov til at passere, er Fiksering af en Grundbyrde noget, som jeg aldrig vil kunne stemme for under noget af Livets Forhold. En Skat er en Skat og bør betragtes som en Skat, ellers kommer det til i de kommende Tider at gaa nøjagtigt med den, som det gik med Tienden, der blev fikseret snart paa den ene, snart paa den anden Maade, hvilket medførte Kravet om Afløsning. En hvilken som helst fikseret Skat vil man utvivlsomt i Tidens Løb komme til at afløse igen. Det er denne Deling, der for mig er Hovedsagen i det, som foreligger. Det er en Deling af Grundlaget, som ifølge min Formening vil vise sig i det lange Løb at være lige saa skæbnsvanger som den, vi kom bort fra i 1903.

Jeg skal ikke opholde mig længere ved det, det er mit Syn paa det. Var der saa endda opnaaet noget virkelig fordelagtigt, lad os sige noget demokratisk, noget, der bragte os videre i Retning af det, vi alle erkender som rigtigt: lige Skat paa lige Jord, men jeg ser ikke, at der opnaas noget derved. Der sker en ringe Forskydning, siges der fra Tilhængernes Side. Ja, hvis der kun er Tale om en ringe Forskydning, hvortil saa alt dette? Jeg kan ikke forstaa det anderledes, end at naar man giver det Udseende af, at det kun er en ringe Forskydning, er det bare for at faa Folk til at tro, at vi lige saa godt kan tage det ene som det andet. Men en ringe Forskydning kan, naar vi kommer til større Beløb, og naar vi

kommer til de kommunale Skatter, alligevel blive temmelig stor, og at den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, har Ret deri, er der ingen Tvivl om. De Forskydninger, som kommer til at foregaa, vil i det hele og store komme til at gaa i Retning af, at de allerminste Jord-ejendomsbesiddere faar forøget Skat. Det bliver ikke meget, for det er i det hele taget Smaaabeløb, Talen er om; naar vi gaar ned til de ganske smaa Jordlodder, drejer det sig kun om faa Øre, selv om man selvfølgelig dog maa indrømme, at det er heller ikke dem, som har den store Skatteevne. Men der sker en Forskydning i den Retning. Der sker ligeledes en Forskydning i Retning af, at Fabriksejendomme og den Slags Ting ude paa Landet faar nogen Skattelettelse i Sammenligning med det egentlige Jordbrug; og jeg anser det ligeledes for utvivlsomt, at der sker nogen Forskydning fra By til Land, selv om den ikke bliver saa overdreven stor, i hvert Fald ikke for visse Byer — enkeltvis i modsat Retning. Men Forskydningen sker altsaa i en Retning, som jeg anser for uheldig. For jeg skal villig indrømme, at jeg anser Landbrugets Beskatning af faste Ejendomme den Dag i Dag for at være for haard i Sammenligning med Beskatningen af Byejendomme. Jeg indrømmer, at Skattereformen af 1903 var i Sammenligning med tidligere Tider et betydeligt Skridt i Retning af Ensartethed mellem Beskatningen paa Landet og i Byerne, men nu at gennemføre en Reform, hvorved man vender tilbage til et splittet Grundlag, uden at det bringer mere Retfærdighed, hverken overfor de smaa eller overfor Landbrugsejendommene i Sammenligning med Byejendommene, kan jeg ikke være med til at stemme for, og jeg agter derfor at afholde mig fra at stemme.

Ordføreren (Pinholt): De to ærede sidste Talere har jo nu motiveret, hvorfor de ikke vil stemme for Lovforslaget; men der er paa den anden Side, saa vidt jeg forstod, ingen af dem, som vil stemme imod Lovforslaget. Det ærede Medlem, der talte først, Hr. Aksel Jensen, mente, at for saa vidt man kunde være blevet staaende ved det Forslag, som her foreligger, kunde han have stemt for det, men da han mener — og vistnok med Rette mener —, at der kan ventes et Lovforslag om kommunal Grundskyld, vil han ikke kunne stemme for det her foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem udtalte, at det, han ikke vilde være med til, var at knæsatte det Princip, der fremtraadte